

ת"פ (פתח תקווה) 36689-12-23 - מדינת ישראל נ' יוסי מור

ת"פ (פתח-תקווה) 36689-12-23 - מדינת ישראל נ' יוסי מורשלו פתח-תקווה

ת"פ (פתח-תקווה) 36689-12-23

מדינת ישראל

נגד

יוסי מור

בית משפט השלום בפתח-תקווה

[30.09.2024]

כבוד השופט אריאל סלטו

החלטה

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של השמטת הכנסה מדו"ח - עבירה לפי סעיף (1)220 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"); הכנה וקיום של פנקסי חשבונות ורשומות כוזבים - עבירה לפי סעיף (4)220 לפקודה; מרמה ערמה ותחבולה - עבירה לפי סעיף (5)220 לפקודה; והשמדת או הסתרת מסמכים שיש להם ערך לעניין השומה - עבירה לפי סעיף (6)216 לפקודה. הנאשם מסר מענה לכתב האישום בו כפר בחלק הארי של כתב האישום. במסגרת המענה טען ב"כ הנאשם כי ביחס לעבירה של השמדת או הסתרת מסמכים שיש להם ערך לעניין השומה, קמה לנאשם טענת התיישנות בכל הנוגע לשנים 2012-2014.

לגישת ב"כ הנאשם כיוון שתקופת התיישנות על עבירה לפי סעיף (6)216 לפקודה היא בת 6 שנים, ובשים לב למועד פתיחת החקירה ולמועד הגשת כתב האישום, הרי שעל מעשים שנעשו בניגוד לאמור בסעיף (6)216 עובר לשנת 2014 חלה התיישנות.

להשלמת התמונה יצוין כי במסגרת המענה לכתב האישום הודה הנאשם כי בשנת 2018 הוא זרק את ספריו. המאשימה טוענת מנגד כי הגם שהיא אינה מסכימה לטענת ב"כ הנאשם לפיה יש לחשב את תקופת התיישנות בהתאם לשנים אליהם התייחסו המסמכים שהושמדו או הוסתרו, הרי שגם בהתאם לצורת חישוב זו לא חלה התיישנות. ככל שמדובר במסמכים הנוגעים לשנת המס 2012 הרי שהם מוגשים לרשויות המס בשנת 2013, וכיוון שתקופת ההתיישנות מתחילה להיספר מסוף שנת המס בה בוצעה העבירה, הרי שיש לחשב את תקופת התיישנות מסוף שנת 2013. משכך טוענת המאשימה לא חלה במקרה זה התיישנות על מסמכים המתייחסים לשנת המס 2012. עוד טוענת המאשימה כי אף לדברי הנאשם זריקת הספרים התבצעה בשנת 2018, וביחס למעשה זה מיוחסת לנאשם העבירה של השמדת או הסתרת מסמכים שיש להם ערך לעניין השומה, ומשכך ברי כי העבירה המיוחסת לנאשם לא התיישנה.

דיון והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין טענת התיישנות להידחות. כפי שציינה המאשימה בתגובתה, לא מיוחסות לנאשם עבירות נפרדות של השמדת או הסתרת מסמכים שיש להם ערך לעניין השומה - אחת לכל שנת מס, אלא מיוחסת לו עבירה אחת בלבד.

משציינה המאשימה כי העובדת המגבשות את ביצוע העבירה של השמדת או הסתרת מסמכים שיש להם ערך לעניין השומה הן זריקת מסמכים על ידי הנאשם בשנת 2018, הרי שככל שבוצעה עבירה היא בוצעה בשנת 2018, ומשכך, בשים לב לתקופת החקירה, ולתקופת התיישנות הקבועה בפקודה, במועד הגשת כתב האישום, העבירה טרם התיישנה.

סוף דבר, טענת התיישנות ביחס לעבירה של השמדת או הסתרת מסמכים שיש להם ערך לעניין השומה המיוחסת לנאשם בכתב האישום, נדחת.

ניתנה היום, כ"ז אלול תשפ"ד, 30 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.